

Πολλά οφείλουμε ως Εκκλησία και ως Έθνος εις τους Νεομάρτυρας.

Οι Νέοι Μάρτυρες της εκκλησίας του Χριστού πρόσφεραν το είναι τους και το αίμα τους για να γιγαντώσει το αειθαλές δένδρο της ορθοδοξίας και του ελληνισμού. Στα δύσκολα εκείνα χρόνια και για την ορθοδοξία και για το ελληνικό γένος ο Θεός οικονόμησε και εμφανίστηκαν οι γίγαντες αυτοί άνδρες και γυναίκες και βροντοφώναξαν με τα έργα τους «Χριστιανοί γεννηθήκαμε και Χριστιανοί θέλουμε να πεθάνουμε». Μαρτύρησαν για την πίστη, την αγάπη στον Χριστό, τον θείο νυμφίο και αρχηγό της Ζωής. Στο μαρτύριο τους οδήγησε η ακλόνητη πίστη και υπέροχη αγάπη στον Κύριο Ιησού Χριστό. Η πίστη στην ορθοδοξία ήταν η κινητήριος δύναμη που τους παρακινούσε να πολεμήσουν για την ελευθερία της πατρίδος. Δεν προδίδουμε τον Χριστό, δεν αλλαξοπιστούμε, έλεγαν. Πολεμούμε για την Ελευθερία της Ελλάδος.

Επικρατεί μια σύγχυση. Πολλοί συγχέουμε δυο έννοιες: Νεομάρτυρες και Εθνομάρτυρες. Δικαιολογημένα γιατί και οι δυο ομάδες ανθρώπων αγωνίστηκαν για την Ορθοδοξία και για την Λευτεριά του Ελληνικού γένους. Οι Νεομάρτυρες πρώτη προτεραιότητα είχαν να δοξάσουν τον Κύριο Ιησού Χριστό τον λυτρωτή σωμάτων και ψυχών. Οι εθνομάρτυρες στόχευαν στην ελευθερία του ελληνικού γένους και λάτρευαν τον αληθινό Θεό και ήσαν πιστοί και καλοί χριστιανοί. Πολλοί ήσαν συγχρόνως και νεομάρτυρες και εθνομάρτυρες π.χ. ο πατροΚοσμάς ο Αιτωλός ή και ο Άγιος Μελέτιος Κίτρους. Σήμερα όμως υπό τον όρο «Νεομάρτυρες» χαρακτηρίζονται τα πιστά έκεινα μέλη της άγιας Όρθοδοξου Έκκλησίας μας, τά όποια άπό τόν 12ο αιώνα και κυρίως μετά τήν ἄλωση τής Κωνσταντινούπολεως (1453) και έξῆς ύπεστησαν βασανιστήρια καί όδυνηρό θάνατο, άπό τούς κατακτητές Όθωμανούς καί άπό τούς λατίνους ἐνωρίτερον, ἐπειδή όμολόγησαν τήν ὄρθοδοξο χριστιανική πίστη τους στόν Σωτῆρα Χριστό, ἔμειναν κλόνητοι σ' αὐτήν τήν όμολογία ἔως τέλους καί ἀρνήθηκαν νά άλλαξοπιστήσουν. Η Αγία Εκκλησία μας ονομάζει Νεομάρτυρες τους μαρτυρήσαντες κατά την διάρκεια της τουρκοκρατίας ἔως και την μικρασιατική καταστροφή. Ή καθιέρωση του όρου «Νεομάρτυρες» ὀφείλεται κυρίως στόν Ἅγιο Νικόδημο τόν Άγιορείτη, ό όποιος στό ἔργο του «Νέον Μαρτυρολόγιον» ἔθεσε ὡς χρονικό ὅριο τό ἔτος 1453, άπό τό

όποιο έφεξής οι ἄγιοι πού ἔδωσαν μαρτυρικῶς τήν ζωήν τους ύπέρ τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ ὀνομάζονται «Νεομάρτυρες».¹

Η εποχή είναι δύσκολη για το ελληνικό γένος και για την ορθοδοξία. Ο κατακτητής είναι όχι μόνο αλλόθρησκος μα και βάρβαρος. Θεωρεί τους χριστιανούς «απίστους» και πρέπει να τους καταστήσει πιστούς στο κοράνι!! Αυτό του επιτάσσει η θρησκεία του και μάλιστα προβλέπει και αυστηρές ποινές για κείνους που δεν συμμορφώνονται. Μη ξεχνάμε το ορθόδοξο ελληνικό γένος είναι και σκλαβωμένο και «όλα τα σκιαζε η φοβέρα και τα πλάκωνε η σκλαβιά» κατά τον εθνικό ποιητή. Ο κάθε τούρκος είχε δικαίωμα ζωής και θανάτου σε κάθε «άπιστο».

Οι αφορμές, για τις οποίες οι Νεομάρτυρες βρίσκονταν μπροστά στον πειρασμό του αν θα αποδεχθούν τη μουσουλμανική πίστη ή αν θα επιλέξουν τα φρικτά βασανιστήρια και τον θάνατο είναι πολλές και ποικίλες: από την απλή φιλονικία μεταξύ χριστιανού και μουσουλμάνου, την ανάγνωση της μουσουλμανικής ομολογίας πίστεως, ακόμα και για σκοπούς εκμάθησης της τουρκικής γλώσσας, μέχρι την αποστασία από τον μουσουλμανισμό, τη συμμετοχή σε επαναστατική ενέργεια κλπ. Τον χριστιανό που τον βάρυνε μια από τις παραπάνω κατηγορίες, υπαρκτές ή ανύπαρκτες, για να σωθεί ένας τρόπος υπήρχε: να αρνηθεί την πίστη του, τον Χριστό, και να ασπασθεί τον ισλαμισμό. Η άρνηση του εξιλασμού σήμαινε φοβερός θάνατος, αφού προηγηθούν πολλά και φρικτά βασανιστήρια. Δίκες, εικονικές με ψευδομάρτυρες, υποσχέσεις, απειλές, φυλακίσεις, βασανιστήρια και πάλι δίκες και πάλι βασανιστήρια. Άν ο μάρτυς επέμενε να διακηρύσσει την πίστη την ορθόδοξη στον Χριστό, τότε ακολουθούσε ο μαρτυρικός θάνατος με κάθε τρόπο. Η φαντασία των μωαμεθανών δούλευε και επινοούσε διάφορα μαρτύρια. Κόψιμο μελών του σώματος, της γλώσσας, γδάρσιμο, το κρέμασμα ανάποδα με το κεφάλι προς τα κάτω και η φωτιά να καίει δυνατά κλπ. Δεν ήταν ξένον προς τις συνήθειές των να βάζουν πυρακτωμένα σίδερα ως στεφάνι στην κεφαλή του μάρτυρα χριστιανού. Συνηθισμένο μέσο ήταν η αφαίρεση οδόντων ή το κόψιμο του στήθους των γυναικών. Συνοπτικά θα μπορούσαμε να πούμε οι τρόποι εξόντωσης των μαρτύρων ήταν α) διαπόμπευση και μετά εκτέλεση, β) ραβδισμός μέχρι θανάτου, γ) απαγχονισμός, δ) αποκεφαλισμός, ε) κατατεμαχισμός, στ) αργή σφαγή, σούβλισμα και περιστροφή στην πυρά ή κάψιμο στη φωτιά

Τον ακριβή αριθμό των Νεομαρτύρων δεν τον γνωρίζουμε και οι λόγοι είναι ευνόητοι λόγω των συνθηκών που επικρατούσαν.

Κάποιες πληροφορίες τους αριθμούν σε χίλιους. Η γνώμη μου είναι ότι είναι ένα νέφος αγνώστου αριθμού για μας τους ανθρώπους. Ο Θεός τους γνωρίζει και αυτό έχει σημασία. Εκείνο που είναι βέβαιο είναι τούτο· ήσαν και γυναίκες και άνδρες, κληρικοί κάθε βαθμού αλλά και λαϊκοί μορφωμένοι και αγράμματοι και κάθε επαγγέλματος. Έχουν καταγραφεί έμποροι, βοσκοί, μοναχοί, μητροπολίτες, αρχιερείς, χρυσοχόοι, γιατροί, γεωργοί ράπτες, παντοπώληδες, ναύτες, λεβητοποιοί κλπ. Οι ηλικίες των Νεομαρτύρων ποικίλουν· υπάρχουν παιδιά, νέοι, νέες, μεσήλικες, γέροντες και γερόντισσες. Ήσαν άνθρωποι κάθε φύλου, ηλικίας και επαγγέλματος, όσων η καρδιά ήτο πλημμυρισμένη από θείο έρωτα προς τον νυμφίο Χριστό και πιθούσε μια άλλη ζωή, την όντως Ζωή, και τη λευτεριά του υπόδουλου ελληνικού γένους. Μη ξεχνάμε τους λόγους του γέρου του Μοριά: «για του Χριστού την πίστη την Αγία και της πατρίδος την Ελευθερία πήραμε τα όπλα».

Τους Νεομάρτυρας μπορούμε να τους χωρίσουμε σε 4 ομάδες. Η 1^η ομάδα περιλαμβάνει τους μάρτυρας εκείνους οι οποίοι αυτοβούλως προσέρχονταν και ομολογούσαν στις αρχές την ορθόδοξη πίστη των. Η 2^η ομάδα περιλαμβάνει εκείνους τους μάρτυρες, οι οποίοι όντες χριστιανοί, για πολλούς και διαφόρους λόγους (επιπολαιότητα φόβο κλπ) απαρνήθηκαν τον Κύριο, αλλά μετά διαπιστώνοντας το τεράστιο λάθος τους επέστρεφαν στην Ορθόδοξία και μαρτυρούσαν υπέρ του Κυρίου,—έχυναν το αίμα τους για χάρη του Χριστού. Η 3^η ομάδα συμπεριλαμβάνει τους μάρτυρες που συνελήφθησαν με αφορμή κάποια επαναστατική ενέργεια, τους ζητήθηκε να αρνηθούν τον Χριστό για να γλιτώσουν τη ζωή τους και εκείνοι δεν το έκαναν. Παραδείγματα αυτής της ομάδας έχουμε τον Άγιο Ισαπόστολο Κοσμά τον Αιτωλό, τον Οικουμενικό Πατριάρχη Γρηγόριον τον Ε', τον άγιο Σεραφείμ Φαναρίου κ.α. Ό μαρτυρικός τους θάνατος δεν στηριζόταν σε αποδεδειγμένη ένοχη πολιτική πράξη, αλλά κυρίως στην άρνησή τους να αλλαξοπιστήσουν και να τουρκέψουν. Τέλος, υπάρχουν και οι Νεομάρτυρες οι εξ Αγαρηνών ως οι άγιοι Κωνσταντίνος εκ Καπούης, Αχμέτ κ.λπ. Η προσέλευση στην Ορθοδοξία Μωαμεθανών ήταν επικίνδυνη ενέργεια και για τους χριστιανούς που βοηθούσαν την προσέλευση αλλά και για τους ίδιους τους αλλαξοπιστήσαντες.

Ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης δίδει σαφή εξήγηση για ποιούς λόγους ο Θεός θέλησε να υπάρχουν και να θυσιαστούν οι Νεομάρτυρες: Πρῶτον «Διά νά είναι ἀνακαινισμός ὅλης τῆς ὥρθιδόξου πίστεως, δεύτερον, διά νά μένουν ἀναπολόγητοι ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως οἱ ἀλλόπιστοι, τρίτον, διά νά είναι δόξα μέν καί καύχημα τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἔλεγχος δέ καί καταισχύνη

τῶν ἐτεροδόξων, τέταρτον, διά νά εἶναι παράδειγμα ὑπομονῆς εἰς ὅλους τούς χριστιανούς ὅπου τυραννοῦνται ὑποκάτω εἰς τόν βαρύν ζυγόν τῆς αἱχμαλωσίας, πέμπτον δέ καὶ τελευταῖον, διά νά εἶναι θάρρος καὶ παρακίνησις εἰς τό νά μιμηθοῦν διά τοῦ ἔργου τό μαρτυρικόν τους τέλος καὶ ὅλοι μέν οἱ χριστιανοί οἱ κατά περίστασιν εἰς τό μαρτυρῆσαι ἀναγκαζόμενοι, ἔξαιρέτως δέ καὶ μάλιστα ὅσοι ἔφθασαν νά ἀρνηθοῦν πρότερον τήν ὄρθοδοξον πίστιν»² Επεδίωκαν οι αγαρηνοί για να αλλαξιπιστήσουν οι χριστιανοί και στη συνέχεια, πίστευαν ότι, εύκολα θα ξεχνούσαν την ελληνική λαλιά και ιστορία. Σύντομα θα γινόντουσαν τούρκοι. Γνωστή η συνταγή και για τις μέρες μας. Ο ελληνισμός και η ορθοδοξία συμπορεύονται αιώνες τώρα. Αν καταστρέψουμε τις ορθόδοξες ρίζες μαραίνεται και ξεραίνεται το δένδρο του ελληνικού γένους και εις το πυρ βάλεται.

Ξεχωριστή σημασία για τη μελέτη του εξεταζομένου θέματος έχει και η από τον Ἅγιο Νικόδημο τον Αγιορείτη συντεθείσα και ενταχθείσα στο *Νέο Μαρτυρολόγιο* «Ἀκολουθία πάντων τῶν νεοφανῶν Μαρτύρων τῶν μετά τήν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως μαρτυρησάντων, ὃν τινες οἱ ὀνομαστότεροι ἐνταῦθα περιέχονται, καὶ ὅτε τις βούλεται τήν μνήμην τούτων ἐπιτελείτω. Ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Αγιορείτης ἀποκαλεῖ τούς νέους Χριστομάρτυρες «ἀγγέλους, πιοταμούς, ίατρούς, πύργους τῆς εὐσεβείας, φύλακας τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, μυρίπνοα ἄνθη καὶ ρόδα τοῦ παραδείσου, προστάτας, βοηθούς, σωτῆρας κοινούς πάντων τῶν ὄρθοδόξων». Νεομάρτυρες έχομεν και σήμερον σ' ολόκληρον τον κόσμον, ἐνεκα κυρίως του ακραίου ισλαμικού φονταμενταλισμού, που με βαρβαρότητα επιτίθεται και πάλιν εναντίον της αγίας χριστιανικής πίστεώς μας. Στο εγγύς επίσης, ιστορικό παρελθόν, ἀθεα και αντίθεα συστήματα και ιδεολογίες, κυρίως στις χώρες του λεγομένου υπαρκτού σοσιαλισμού και αλλαχού, ἐβαλαν με σφοδρότητα εναντίον της αγίας Ορθοδόξου Εκκλησίας, πλουτίζοντας το νοητό ουράνιο στερέωμα με νέους μάρτυρες, οι οποίοι υπέστησαν πολυάρδυνα βάσανα, εξορίες, ατιμώσεις, εξευτελισμούς και πικρό θάνατον για χάριν του Χριστού και του Ευαγγελίου Του.³

Όσα και αν γράψει κανείς θα είναι λίγα για αυτούς τους Αγίους Νεομάρτυρας της Πίστης και της πατρίδας. Οι περισσότεροι μας είναι ἀγνωστοι. Δεν πειράζει, τους γνωρίζει ο Θεός και εισακούει τις πρεσβείες τους ὅπως και όλων των ἀλλων Αγίων Του. Οι παραδόσεις πολλά έχουν διασώσει για τη ζωή και τα μαρτύρια για αυτά τα ἀνθη του χειμώνα, κατά τον Ἅγιο Νικόδημο τον Αγιορείτη. Οι πιστοί και ευλαβείς χριστιανοί κτίζουν ναούς αφιερωμένους στη μνήμη τους, ὅπως ἐπραξε η ιερά μητρόπολις

Κίτρους, Κατερίνης και Πλαταμώνος εις τις εγκαταστάσεις των νέων κατασκηνώσεων που δημιουργεί.

Ο καθένας εορτάζει την ημέρα του μαρτυρίου του και η μνήμη όλων των Νεομαρτύρων τιμάται τη δεύτερη Κυριακή μετά την Κυριακή των Αγίων Πάντων, κάθε έτος.

΄Ηχος γ΄. Θείας πίστεως

Νέοι μάρτυρες, παλαιάν πλάνην, καταστρέψαντες, ύψωσαν πίστιν, των ορθοδόξων και στερρώς ηγωνίσθησαν· την γαρ ανόμων θρησκείαν ελέγχαντες, εν παρρησίᾳ Χριστόν ανεκήρυξαν, Θεόν τέλειον. Και νυν απαύστως πρεσβεύουσι, δωρήσασθαι ημίν το μέγα έλεος.

΄Ηχος πλ. α΄ Τον συνάναρχον λόγον

Της Τριάδος την δόξαν ανακηρύττοντες, των Χριστιανών τας καρδίας χαράν πληρώνετε, και της Άγαρ την φυλήν αισχύνην λείπετε, Νεομάρτυρες κλεινοί η δόξα των ορθοδόξων, μη παύσητε του πρεσβεύειν, υπέρ των εκτελούντων την ιεράν ημών πανήγυριν.

Μυργιώτης Παναγιώτης

Μαθηματικός

1,2,3: Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης

20210622 НОВЫЕ СВИДЕТЕЛИ

Мы многим обязаны как Церковь и как Народ Новомученикам.

Новомученики Церкви Христовой отдали свое существо и свою кровь, чтобы взрастить вечнозеленое древо православия и эллинизма. В те трудные годы, как для православия, так и для греческой расы, Бог спас и появились эти гигантские мужчины и женщины и кричали своими произведениями: «Христианами мы родились и христианами

мы хотим умереть». Они свидетельствовали о вере, любви ко Христу, Божественному Жениху и Руководителю Жизни. Их непоколебимая вера и чудесная любовь к Господу Иисусу Христу привели их к мученической смерти. Вера в православие была движущей силой, побуждавшей их бороться за свободу Родины. Мы не предаем Христа, не меняем своего мнения, говорили они. Мы боремся за свободу Греции.

Возникает путаница. Многие люди путают два понятия: Неомученики и Национальные Мученики. Оправданно, потому что обе группы людей боролись за Православие и за Свободу греческой расы. Главной задачей неомучеников было прославление Господа Иисуса Христа, Искупителя тел и душ. Этнические мученики стремились к свободе греческой нации, поклонялись истинному Богу и были верными и добрыми христианами. Многие из них были одновременно неомучениками и этномучениками, напр. патриарх Косма Аитол или также святитель Мелетий Китр. Однако сегодня термин «новомученики» относится к тем верным членам святой православный нашей Церкви , о. ВОЗ от в XII веке и особенно после падать Константинополя (1453 г.) и следующий их пытали и мучительная смерть от османов- завоевателей и от латинян раньше , потому что они признались тот их ортодоксальная христианская вера Спаси Христа, они остались шаткий ей тот гомология до конца и они отказались к передумают . Наша Святая Церковь называет Немучениками тех , кто был свидетелем во время турецкой оккупации вплоть до Малоазийской катастрофы. Утверждение термина « новомученик » связано главным образом с Святой Никодим Святой , который в труд «Неонового мартиролога » , который он опубликовал как ограничение по времени тот 1453 год , с. тот который впредь тот святые , которые дали свидетельствуя тот свою жизнь от имени веры Христа Их называют «Новомученики». ¹

Время трудное для греческой расы и для православия. Завоеватель — не только язычник, но и варвар. Он считает христиан «неверными» и должен сделать их верующими в Коран!! Это то, что диктует ему его религия и даже предусматривает суровые наказания для тех, кто не подчиняется. Не будем забывать, что православная греческая раса также находится в порабощении и, по словам

национального поэта, «все было омрачено ужасом и осмеяно рабством». Каждый турок имел право на жизнь и смерть на каждого «неверного».

Случаи, когда новомученики сталкивались с искушением принять мусульманскую веру или выбрать ужасные пытки и смерть, многочисленны и разнообразны: от простой ссоры между христианином и мусульманином до чтения мусульманского исповедание веры, даже в целях изучения турецкого языка, вплоть до отступничества от ислама, участия в революционных действиях и т. д. Для христианина, отягощенного одной из вышеперечисленных категорий, существующей или несуществующей, существовал способ Чтобы спастись: отречься от своей веры, Христа, и принять ислам. Отказ от искупления означал ужасную смерть, после того как ей предшествовали многие и ужасные пытки. Суды, инсценированные суды с лжесвидетелями, обещания, угрозы, тюремное заключение, пытки и снова суды и снова пытки. Если мученик настаивал на провозглашении православной веры во Христа, то мученичество следовало во всех отношениях. Фантазия мусульман действовала и изобретала различные пытки. Отрезание частей тела, языка, выскабливание, подвешивание вниз головой и сильно горящим огнем и т. д. Ему был не чужд обычай возлагать в качестве венка на голову христианского мученика раскаленные железа. . Распространенным средством было удаление зубов или отрезание женской груди. Подводя итоги, можно сказать, что способами уничтожения свидетелей были: а) истребление с последующей казнью ,б) избиение палкой, в) повешение, г) обезглавливание —д) расчленение ,—е) медленная резня, плевание и обращение на костре или сожжение на костре.

точного числа новомучеников, и причины понятны в сложившихся условиях. По некоторым данным, их исчисляются тысячами. Я считаю, что это облако неизвестного нам, людям числа. Бог знает их, и это главное. Несомненно то, что там были как женщины, так и мужчины, священнослужители всех рангов, но также образованные и неграмотные миряне всех профессий. Записаны купцы, пастухи, монахи, митрополиты, первосвященники, ювелиры, врачи, земледельцы, портные, бакалейщики, матросы, котельщики и т. д. Возраст новомучеников разный · есть дети, юноши, девушки, средние . - пожилые мужчины, старики и

старухи. Это были люди любого пола, возраста и профессии, сердца которых были наполнены божественной любовью к Жениху Христу и жаждали другой жизни, настоящей жизни и свободы порабощенного греческого рода. Не забудем слова старца Мории: «За святую веру Христову и за свободу страны мы взялись за оружие».

Новомучеников можно разделить на 4 группы. В первую группу вошли те свидетели, которые добровольно выступили и исповедовали властям свою православную веру. Ко 2-й группе относятся те мученики, которые, будучи христианами, по разным причинам (легкомысление, страх и т. д.) отреклись от Господа, но затем, осознав свою огромную ошибку, вернулись в Православие и свидетельствовали в пользу Господа, проливая свою кровь за благодать Христа. К 3-й группе относятся мученики, которые были арестованы по случаю какого-либо революционного выступления, от них требовали отречься от Христа ради спасения своей жизни, но они этого не сделали. Примерами этой группы являются святитель Соапостол Косма Этол, Вселенский Патриарх Григорий V, святитель Серафим Фанарий и др. Их мученическая смерть была основана не на доказанном политическом деянии, а, главным образом, на их отказе принять христианство и стать турками. Наконец, есть еще мученики из Агарины, такие как святые Константин Капуисский, Ахмет и др. Обращение в православие было опасным действием как для христиан, помогавших обращению, так и для самих обращенных.

Святитель Никодим Святитель дает ясное объяснение, по каким причинам Бог хотел, чтобы новомученики существовали и приносились в жертву: Во-первых, «Диа на является ремонт весь ее православной веры, во-вторых, чтобы они оставались неучтенными в день кризиса неверующие, в-третьих, через па это моя слава и ее хвастовство Восточный Церковь, контроль нет и позор неортодоксальный, четвертый, ибо это пример терпения в все христиане повсюду они тиранят под в тонна тяжелый ярмо ее тюремное заключение, пятое нет и последний для это тоже смелость мотивы в тот к ему подражают работы тот их мученичество и все Мужчины Христиане в зависимости от обстоятельств могут быть в тот ты даешь показания вынужденный, особенно нет и даже те они прибыли к они сначала это отрицают ὁθodoxon pistin² Агарцы стремились обратить христиан в свою веру, а затем считали, что те легко забудут греческий язык и историю. Вскоре они станут турками.

Рецепт известен и сегодня. Эллинизм и православие уже на протяжении веков идут рука об руку. Если мы разрушим православные корни, дерево греческой семьи засохнет, засохнет и подожжется.

Akoluthia pantos tns », составленная святителем Никодимом Святым и вошедшая в *Новый Мартиролог*. *новоявленных мучеников после галозин константинопольских мучеников*, вц . некоторый тот более известный содержащиеся в нем , и когда он их хочет, я исполняю память о них . Святой Никодим Святой называет новомучеников « ангелами , реками , врачами , башнями благочестия , ее хранитель Церковь из Христос , мирилона цветы и райское колесо , защитник , помощник, общий для всех спаситель православный ». Сегодня у нас есть новомученики по всему миру , главным образом из-за крайнего исламского фундаментализма, который снова жестоко нападает на нашу святую христианскую веру. Также в недавнем историческом прошлом атеистические и противоположные системы и идеологии, главным образом в странах так называемого существующего социализма и перемен, яростно противостояли святой Православной Церкви, обогащая мнимую небесную твердь новомучениками, претерпевшими мучительные страдания. , изгнания, бесчестия, унижения и горькая смерть ради Христа и Его Евангелия.³

Что бы кто ни написал, мало будет этим святым новомученикам веры и страны. Большинство из нас неизвестны. Это не имеет значения , Бог знает их и слушает их посольства, как и всех других Своих Святых. По словам святителя Никодима Святого, многие традиции спасли жизнь и мучническую смерть этих зимних цветов. Верные и набожные христиане строят храмы, посвященные их памяти, как это сделала святая митрополия Китру, Катеринис и Платамонос в помещениях создаваемых ею новых лагерей.

Каждый год празднует день своей мучнической кончины, а память всех новомучеников совершается во второе воскресенье после Недели Всех Святых каждого года.

Звук с. Божественной веры

Молодые мученики, старые заблуждение , разрушая , возвышая веру православных и сильных они защищали

беззаконную религию контролируя , в присутствии Христа они заявили : «Бог совершенен». И теперь определенно они представляют , нам будет дарована великая милость.

Звук пл. а' Соруководитель причина

славу Троицы , вы платите сердца христиан радостью и подвигом Агари. вы позорно отсутствуете, Новомученики закрывают славу православных, не переставайте выступать за тех, кто совершает наш святой праздник.

Миргиотис Панайотис

Математический

1,2,3: Святой Никодим Святой